

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

Le Monde diplomatique

ژانویه ۲۰۰۹

بیش از پنجاه سال «ضربات ناجوانمردانه» گروه ضربت سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا (سیا)

هرچند مشارکت انبوه پناهندگان کوبایی در تلاش نافرجام تسخیر خلیج خوک ها در سال ۱۹۶۱ را به خاطر سپرده ایم اما همدستی آنها در عملیات بعدی سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا (سیا-CIA-) را کمتر شناخته ایم. این پناهندگان همواره عمال سازمان سیا در سری ترین و مرگبار ترین عملیات سیاست خارجی ایالات متحده، چون کودتا ها، قتل رهبران و قاچاق اسلحه و مواد مخدر بوده اند که در پهنه ای از شیلی گرفته تا نیکاراگوئه با گذار از ویتنام گسترش یافته بود.

«تنها تقصیر ما پیروی از قوانین خویش و جرم ما آن بود که این قوانین را در قلمرو کمپانی متحده میوه (United Fruit) هم به کار بستیم.» جکوبو آربنز (Jacobo Arbenz) که در سال ۱۹۵۱ به مقام ریاست جمهوری گواتمالا برگزیده شد گذشته از اقدامات مترقیانه دیگر، قانون اصلاحات ارضی را نیز جاری ساخته بود. در تاریخ ۴ مارس ۱۹۵۳ وی مالکیت بخشی از کشتزار های کمپانی متحده میوه آمریکایی "حرث موز" را سلب و دست آن شرکت را از بهره برداری از ۸۴ هزار هکتار از مجموع ۲۳۴ هزار هکتار سطح زیر کشت کوتاه کرده بود. در روزهای ۱۷ و ۱۸ ژوئن ۱۹۵۴ قشونی از مزدوران نیکاراگوئه و هندوراس به درون گواتمالا نفوذ و آربنز را در روز ۲۷ ژوئن سرنگون کرد. در آن هنگام جان فاستر دالس وزیر امور خارجه و برادرش آلن رئیس سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا (سیا) دو سهامدار شرکت متحده میوه بودند! این عملیات با نام رمز BP/Success از همدستی فعال یک «گروه ضربت» سیا برخوردار شد که در گذار دهه ها به خدمت آن سازمان کمر بست.

عملیات BP/Success که پس از برانداختن [دکتر] محمد مصدق رهبر ملی گرای ایران در ۱۹ اوت ۱۹۵۳ به انجام رسید شهرت شکست ناپذیری به سازمان سیا بخشید و الگوی عملیات مخفیانه آن سازمان در سراسر جهان شد. در ماه مارس ۱۹۶۰ دوایت ایزنهاور رئیس جمهور آمریکا اجازه انجام عملیات دیگری را داد که هدف آن اینبار به بی ثباتی کشاندن کوبا بود که انقلابش در ژانویه ۱۹۵۹ به پیروزی رسیده بود. مسؤولیت «طرح کوبا» به مأمورانی واگذار گردید که اغلب آنها در سرنگونی آربنز دست داشتند. مشخصاً ریچارد بیسل (Richard Bissell) سرکرده گروه و مقام دوم سیا؛ تریسی بارنز (Tracy Barnes) که وظیفه برپا کردن نیروی دخالت در کوبا را بر عهده داشت؛ دیوید آتلی

فیلیپس (David Atlee Phillips) مسؤول جنگ روانی؛ هوارد هانت (Howard Hunt)، مأمور تشکیل «حکومت موقت کوبا» را باید نام برد. دو مرد جوان به گروه پیوستند: آقای پورتر گاس (Porter Goss)، کارمند رکن ضد جاسوسی ارتش و آقای جرج هربرت واکر بوش (George Herbert Walker Bush) ۱. (شخص اخیر یاور «استخدام پناهندگان کوبائی برای قشون تهاجم سیا (۲)» بود.

روز ۱۷ آوریل ۱۹۶۱، حدود یک هزار و پانصد جنگجوی این قشون با نام تیپ ۲۵۰۶، در خلیج خوکها پیاده شدند. پس از تحمل شکستی در کمتر از هفتاد ساعت نبرد، دالس و بیسل، نفرات اول و دوم سیا وادار به کناره گیری شدند. رئیس جمهور جان اف کندی، آزرده و دلگیر از این شکست و هزیمت، اختیارات بی حد و حصری به این سازمان بخشید که این تصمیم وی دیری بر امور جهان تأثیر نهاد (۳). رابرت کندی برادر رئیس جمهور و وزیر دادگستری، هدایت تهاجم دیگری علیه کوبا را بر عهده گرفت. میامی کانون بزرگترین عملیات شبه نظامی به نام JM/WAVE شد که تا آن زمان در خاک آمریکا به راه افتاده بود. در رأس این عملیات تئودور «تد» شاکلی (Theodore Shackley) و آقای توماس «تام» کلاینز (Thomas Clines) قرار داشتند. یآوری های ژنرال ادوارد لانس دیل (Edward Lansdale) که از هندو چین بازگشته و از همکاری با دستگاه های سری امنیتی فرانسه درگیر جنگ استعماری تجربه آموخته بود؛ آقای ریچارد سکورد (Richard Secord)، افسر نیروی هوایی ایالات متحده؛ و دیوید سانچز مورالس (David Sánchez Morales) افسر رکن ضد جاسوسی ارتش پشتیبان گروه عملیاتی شد.

تعلیم دیدگان عملیات ضد چریکی

هنگامی که «بحران موشک ها» در ۱۴ اکتبر ۱۹۶۲ در گرفت، واشنگتن مصرأ خواستار پیاده کردن موشک های بالستیک شد که اتحاد شوروی در کوبا نصب کرده بود. مسکو به شرط آنکه ایالات متحده از فکر تسخیر جزیره [کوبا] و نصب موشک های خود در ترکیه دست بردارد به این خواسته گردن نهاد. کندی شرط را پذیرفت و دستور داد عملیات JM/WAVE بر چیده شود.

با اینهمه کمترین تأثیر انقلاب کوبا آن بود که واشنگتن را به دگرگونی بنیادین ستراتیژی امنیت منطقه ای خود وا دارد. تجدید ساختار ارتش های کشورهای آمریکای لاتین آغاز شد و در منطقه آمریکائی کانال پاناما مرکز تعلیم و القاء عقیده ای به نام مدرسه کشورهای قاره آمریکا پدید آمد. هنگامی که کندی در روز ۲۲ نوامبر ۱۹۶۳ در دالاس (تگزاس) کشته شد، آموزه امنیت ملی وی همان وقت هم جایگاهی برای خویش یافته بود. سرنگون ساختن جوآوو گولارت (João Goulart) رئیس جمهور برزیل در روز ۳۱ مارس ۱۹۶۴، پیش درآمد زنجیره ای از کودتاها شد که آغاز سر به نیست کردن ها و شکنجه مخالفان سیاسی به صورتی گسترده و پیچیده را رقم زد.

این ستراتیژی تازه نه می توانست تجربه مأموران کوبائی طرح JM/WAVE را نادیده انگارد و نه ورزیدگی برخی از هزارو صد و هشتاد و نه مردی که هنگام تکاپو برای تهاجم به خلیج خوک ها اسیر شده و در دسامبر ۱۹۶۲ آنها را به ایالات متحده بازگردانده بودند (۴). تقریباً سیصد تن از آنان که همگی کم و بیش کوبائی (و سپس با تحصیل تابعیت کشور میزبان شهروند کوبائی-آمریکائی) بودند در آکادمی های عملیات ویژه فورت بنینگ (Fort Benning) واقع در ایالات جورجیا، فورت می پرز (Fort Meyers) در ایالت فلوریدا، فورت پی یری (Fort Peary) در ایالت ویرجینیا و غیره دوره آموزش افسری را گذراندند. دیگران را به مدرسه کشورهای قاره آمریکا در فورت گالیک (Fort Gulick) فرستادند تا عملیات ضد چریکی بیاموزند. نام چند تن از آنان خوزه باسولتو (José Basulto)، خورخه ماس کانوسا (Jorge Mas Canosa)، ۵، فرانسیسکو «په په» هرناندز «Pepe» (Francisco) (Félix Hernández) ۶، لونیس پوسادا کاریلس (Luis Posada Carriles)، فلیکس رودریگز مندیگوتیا (Félix)

(Rodríguez Mendigutía) و غیره بود. چیزی نگذشت که این مأموران که قرار بوده هیچگاه از گمنامی درنیابند، مرتباً نقل گزارش‌ها شدند. «آمریکای جنوبی تبدیل به یک "غرب وحشی" خواهد شد که اینها نقش پیشگامان را بر عهده خواهند گرفت. (۷)» و به یمن عملیات سری خود بسیار فراتر از آن خطه «خواهند درخشید»

پیاپی کردن آنها در پایان سال ۱۹۶۲ در کنگو نمونه آن بود، که از جمله مأموریت فراهم آوردن پشتیبانی هوایی از نیروهای ژوزف دزیره موبوتو، دیکتاتور بعدی مستعمره پیشین بلژیک، به آنها سپرده شده بود. هواپیماها به شرکت تازه تأسیس هوا نوردی آمریکا، وابسته به سازمان سیا تعلق داشت. نفرات این گروه، گردان ۵۸ را به منظور عملیات زمینی برپا کرده بودند که مأموریت آن پیدا کردن رد ارنستو چه گوارا و تعقیب وی و گروه کوچک انقلابیون کوبایی بود. البته اینها در این ماجرا ناکام ماندند. در واقع چه گوارا به درخواست لوران دزیره کییلا، در پایان آوریل به آنجا آمده بود تا ریزن فنون جنگ چریکی رزمندگانی شود که با موبوتو می‌جنگیدند (۸)

سرانجام در ویتنام بود که این گروه ضربت جایی پای خود را محکم کرد و با تأمین هزینه عملیات رزبانان با پول قاچاق تریاک لائوس و برمه (که در این عملیات باز هم هواپیماهای کمپانی هوایی آمریکا در خدمت حاضر بودند) شیوه‌های نیروهای ویژه شکست خورده فرانسوی را از نو به کار گرفت و گسترش داد. در اینجا بود که همپای آقای دونالد گرگ (Donald Gregg) بازرس مأموران سیا؛ آقای جان دیمتری نگرپونته (John Dimitri Negroponte)، «رایزن سیاسی» کل عملیات؛ ژنرال جان سینگلوب (John Singlaub)، رئیس پیشین سیا در کره؛ لانزدیل (Lansdale)، مأمور پایگاه عملیاتی وزارت دفاع (پنتاگون)؛ و آقای الیور نورث (Oliver North)، عضو دستگاه اطلاعاتی-امنیتی نیروی دریایی ایالات متحده، مردان عملیات شبه نظامی JM/WAVE را باز می‌یابیم: شاکلی، کلاینز، سانچز مورالس، سکورد «اد» دیربورن (Ed Dearborn)، رودریگز مندیگوتیا. در سال ۱۹۶۸ ویلیام «بیل» کولبی (William «Bill» Colby) را به محل گسیل داشتند تا کارزار شتاب یافته آرام سازی (با نام رمز ققنوس Phoenix) را رهبری کند. هدف: رعب و وحشت انداختن در دل غیرنظامیان بود تا مقاومت مردم ویتنام را بی اثر سازند. در ظرف تقریباً چهار سال، نزدیک به چهل هزار تن که به آنها بدگمان بودند کشته شدند.

با اینهمه در قاره ای دیگر بود که چشمگیرترین کامیابی نصیب گروه ضربت شد. در ماه مارس ۱۹۶۷ در میان حدود بیست جنگجوی نیروهای ویژه آمریکایی که به قصد تعقیب چه گوارا در بولیوی پیاده شدند رودریگز مندیگوتیای کوبایی نیز دیده می‌شد. هنگامی که چه گوارای زخمی را روز ۸ اکتبر ۱۹۶۷ اسیر کردند هم او بود که دستور کشتن وی را ابلاغ نمود.

با وجود این سه سال بعد از عهده سازمان سیا برنیامد که جلو انتخاب سالوادور آلنده سوسیالیست به مقام ریاست جمهوری شیلی را بگیرد. ناگزیر ریچارد نیکسون به سازمان سیا دستور داد که نگذارند وی دوران زمامداری خود را آغاز کند. هر چند گروهی که بدین منظور به محل گسیل داشته بودند در مأموریت خود شکست خورد، اما به کشتن ژنرال رنه شناپدر (René Schneider) رئیس ستاد نیروهای مسلح وفادار به آلنده نائل آمد. جانشین ژنرال مقتول اوگوستو پینوشه نام داشت. فیلیپس و سانچز مورالس باز در میان همدستان عملیات در محل حضور داشتند. مأموریت بی ثبات کردن دولت به شاکلی واگذار شده بود که به یمن خوش خدمتی در طرح‌های مربوط به کوبا و سختکوشی در ویتنام به مقام رئیس دایره نیمکره غربی سیا منصوب شده بود. وی کلاینز را برگزید تا هم خویش را به «مورد آلنده (۹)» بگمارد. کولبی، معاون مدیر عملیات ویژه سیا مجموعه طرح را زیر نظر گرفت. سازماندهی بند و بست بین المللی برای هتک حرمت آلنده به آقای بوش سفیر آمریکا در سازمان ملل متحد واگذار شد.

انتظار می‌رفت که با حذف آئنده در سپتامبر ۱۹۷۳ و نشانیدن پینوشه در مسند قدرت همه چیز به خوبی و خوشی سرانجامی یابد اگر ... وقتی مطبوعات و کمیسیون های تحقیق و تفحص پارلمانی چرچ (۱۰) و راکفلر (۱۱) بخش گسترده ای از جنایات این سازمان را فاش ساختند، طشت رسوائی سیا از بام افتاد و خود را در موقعیتی یافت که پر و بالش را چیده بودند. با اینهمه جای نگرانی نبود. سازمان بخش بزرگی از عملیات خود را به دستگاه های «واگذار» که در چهار چوب عملیات «Condor» (۱۲) با وی همکاری می‌کردند و نیز مأموران کوبائی سازمان در یکان کماندوئی سازمان های انقلابی متحده (CORU) که در ماه مه ۱۹۷۶ به دستور سیا، که آقای بوش از ۳۰ ژانویه ۱۹۷۶ تا ۲۰ ژانویه ۱۹۷۷ آنرا رهبری می‌کرد، در جمهوری دومینکن پایه گذاری شده بود.

در رأس یکان کماندوئی سازمان انقلابی متحده (CORU) که منبع تأمین هزینه های آن بیش از هر چیز قاچاق مواد مخدر بود (۱۳)، آقایان اورلاندو بش (Orlando Bosch) و پوسادا کارپلس قرار داشتند. آنها سوئ قسدي را از کاراکاس (ونزوئلا) سازماندهی کردند که در تاریخ ۶ اکتبر ۱۹۷۶ به سقوط هواپیمای کمپانی هواپیمائی کوبا منجر شد (که هفتاد و سه کشته به جای گذاشت). اما شاید جنایاتی که با قتل اورلاندو لته لیر (Orlando Letelier) وزیر پیشین خارجه در دولت آئنده مرتکب شدند که مهر دوگانه Condor- CORU بر آن خورده است به دلیل ارتکاب آن در قلب واشنگتن احساسات بیشتری برانگیخته باشد.

سه کهنه کار «طرح کوبا» در میان پنج مردی بودند که نهایتاً بازداشت شدند. سازمان سیای آقای بوش دست به هر کاری زد تا بررسی و تحقیق را در تنگنا بگذارد و دلائل و مدارک گمراه کننده ای ارائه دهد. وقتی همین آقای بوش رئیس جمهور شد مجرمین را که فقط چند سالی را در زندان گذرانده بودند، عفو کرد. در روز ۱۷ نوامبر ۲۰۰۰ یکی از بخشوده شدگان به نام آقای گیلرمو نوو سامپول (Guillermo Novo Sampol) همراه با همپالکی اش آقای پوسادا کارپلس را درحین تدارک سوئ قسدي با بمب علیه آقای فیدل کاسترو که سرگرم بازدید از پاناما بود، در آن کشور بازداشت کردند. در تاریخ ۲۰ آوریل ۲۰۰۴ ایندو به هشت سال زندان محکوم شدند اما روز ۲۵ آوریل سال بعد میریا موسکوسو (Mireya Moscoso) رئیس جمهور پاناما و دوست بزرگ ایالات متحده آنها را بخشید.

مواد مخدر در ازاء اسلحه

در این میان جنگی که واشنگتن با شدت کمی علیه نیکارگوئه به راه انداخته بود اغلب این مأموران را بار دیگر به دور یکدیگر گرد آورده بود. در حالی که آقایان گرگ (Gregg) و نورث برخوردار از تجربه و بینامش توطئه را رهبری می‌کردند، آقای بوش معاون رئیس جمهور بر عملیات نظارت داشت. آقای نگروپونته، سفیر ایالات متحده در هندوراس که وی را در آنجا «پرو قنسول [فرماندار]» می‌نامیدند، کشور محل مأموریت خود را به پایگاه هجوم نظامی مبدل ساخته بود و در همان حال افواج مرگ ارتش هندوراس (از گردان ۳-۱۶) به سرکوب مخالفان سرگرم بودند. آقای رودریگز مندیگوتیا که از بولیوی به شالیزارهای آسیا و سپس به سالودور اعزام گشته بود، آذوقه و مهمات ضد انقلابیون نیکارگوئه (contra) را فراهم می‌ساخت. آقای پوسادا کارپلس در محل و آقای باسولتو در خاک نیکارگوئه دستیاران وی بودند. سازمان سیا و محافل ضد کاسترو در میامی فرار آقای پوسادا کارپلس (اوت ۱۹۸۵) را از زندانی در ونزوئلا ترتیب داده بودند که دوران محکومیت خود را به جرم سوئ قصد علیه هواپیمای شرکت هواپیمائی کوبا می‌گذرانید تا این مأموریت را به وی بسپارند.

از آنجا که کنگره آمریکا هرگونه حمایت مالی از contra را ممنوع کرده بود، بوش معاون رئیس جمهور ایالات متحده از هر گوشه و کنار و به هر شیوه دیگری که ممکن بود به گردآوری پول می‌پرداخت. در سال ۱۹۸۶ فروش غیرقانونی اسلحه به ایران به دلایلی اسرائیلی به رسوائی موسوم به «ایران - کنتر گیت»^۵ راه گشود. وقتی آقای بوش

دیگر رئیس جمهور شده بود، کمیسیون سنا به مدیریت آقای جان کری • از وجود همدستی میان سیا و مافیای کلمبیائی پرده برداشت (۱۴). در ژوئیه ۱۹۸۹ در کوستاریکا از میان دیگر اعضای کانون های قدرت آمریکا، آقایان نورث و سه کورد (Secord) را رسماً به عنوان مسؤولان شبکه «مواد مخدر در عوض اسلحه» که هنگام جنگ علیه ساندنیست ها در آن کشور سامان گرفته بود، مقصر شناختند.

سازمان سیا که جیمز کارتر آنرا در میانه ماه اوت ۱۹۷۸ پاکسازی کرده بود و کمیسیون های تحقیق یا انتشار آرشوهای سری (به خصوص در زمان دولت آقای ویلیام کلینتون) آنرا مرتباً در مظان اتهام قرار داده اند از بدو پیدایش خود در سال ۱۹۴۷ یقیناً زیر و بم های فراوانی به خود دیده است. با اینهمه، تمام کسانی که در عملیات مخفی گروه ضربتی شرکت جسته که در سال ۱۹۵۴ تشکیل شد و در طول سال ها گسترش یافت از موهبت پایرجای مصونیت از کیفر برخوردار بوده اند. اگر به ذکر نمونه چند تن از آنها قناعت کنیم، آقایان پوسادا کارپلس و بش (Bosch) در میامی آزادانه می گردند. آقای رودریگز مندیگوتیا، کسی که دستور اعدام چه گوارا را داد در همان شهر سکونت دارد و مدیر یک بنگاه مشاوره امنیتی است. آقای نگرپونته پس از آنکه نخستین سفیر ایالات متحده در «عراق آزاد شده» بود و سپس بیست ماه ابر رئیس دستگاه های اطلاعاتی آمریکا شد، در ماه ژانویه ۲۰۰۷ به نفر دوم وزارت خارجه آمریکا ارتقاء مقام یافت. از آقای پورتر گاس که از سال ۱۹۶۰ رئیس «طرح کوبا» بوده است هم بگوئیم که از ماه سپتامبر ۲۰۰۴ تا ماه مه ۲۰۰۶ در مقام مدیر سازمان سیا خدمت کرد.

° پس از دستبرد مأموران مخفی در جریان کارزار انتخاباتی سال ۱۹۷۲ به آسمان خراش «واترگیت»، مفر حزب دموکرات در واشنگتن که به استعفای ریچارد نیکسون انجامید، رسوائی های دولتی دیگر را به طعنه با پسوند «گیت» می نامند (م).

• نامزد پیشین حزب دموکرات در انتخابات دوره قبل ریاست جمهوری که از آقای بوش پسر شکست خورد (م) پی نوشت ها:

- ۱- در این مقاله همه جا فقط از آقای جورج بوش پدر سخن رفته است.
- ۲- داعیه مشترک؛ واشنگتن، دی سی، ۴ مارس ۱۹۹۰.
- ۳- ویلیام کولبی، سی سال حیات سیا (CIA)، انتشارات پرس دو لا رونسانس (Presses de la Renaissance)، پاریس ۱۹۸۷.
- ۴- آنها را با محموله های آذوقه و داروئی به مبلغ ۵۴ میلیون دلار معاوضه کردند.
- ۵- رئیس آتی بنیاد ملی کوبا و آمریکا (ACNF)، سازمان اصلی ضد کاسترو در میامی که وی تا روز مرگش در نوامبر ۱۹۹۷ رهبری می کرد. این سازمان از میان فعالیت های دیگر خود در موجی از سو قصد ها و خرابکاری های دست داشت که در سال ۱۹۹۷ در هاوانا رخداد.
- ۶- رئیس کنونی بنیاد ملی کوبا و آمریکا.
- ۷- ژان - پیر ژیل، کلاه بره ای های سبز، تکاوران سیا (CIA)، انتشارات آلبن میشل (Albin Michel)، پاریس، ۱۹۸۱.
- ۸- چه گوارا و رزمندگان همراش در نوامبر سال ۱۹۶۵ خود از کنگو بیرون رفتند.
- ۹- دیوید کورن، بلوند گوست، تد شاکلی و جنگ های ایمانی سیا، انتشارات سیمون و شوستر (Simon & Schuster)، نیویورک، ۱۹۹۴.
- ۱۰- کنگره آمریکا «کمیته برگزیده با هدف مطالعه فعالیت های دستگاه های اطلاعاتی و امنیتی»، ۱۹۷۶.

۱۱ - گزارش راکفلر، که در تاریخ ۱۰ ژوئن سال ۱۹۷۰ در زمان ریاست جمهوری جerald فورد (۱۹۷۴-۱۹۷۷) منتشر شد، سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا (CIA) را «از بیست سال پیش از آن» به فعالیت های غیر قانونی متهم ساخت. در این گزارش رؤسای جمهور پیشین جانسون (۱۹۶۳-۱۹۶۹) و نیکسون (۱۹۷۴-۱۹۶۹)، در مظان اتهام بوده اند.

۱۲ - تبانی سازمان های سری امنیتی دیکتاتور های جنوب قاره برای سرکوبی و قتل مخالفان سیاسی.

۱۳ - پیتر دیل سکات و جانatan مارشال، سیاست های کورکائینی، مواد مخدر، ارتش ها و سیا (CIA) در آمریکای مرکزی، انتشارات دانشگاه کالیفرنیا، لس آنجلس ۱۹۹۱.

۱۴ -پیش گفته.